

Szerkesztőség:
II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.
Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva egész évre 4 frt. fél-
évre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám 8 kr.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN, VÉLI MIKSA,
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a
kiadóhivatalhoz küldendők. Nyilttér szá 50 kr.

Bethlehem kies tájékán. . . .

Bethlehem kies tájékán, angyal sereg
Harsonája zengi szüntelen:
„Dicsőség itt a magasban, békesség ott
Lenn a földön a jó szívekben!”

Égi hirnök száll a földre, harmat lepte
Dus mezőnek pásztoraihoz:
Ébredjetek jámbor lelkek, megszületett
A ki néktek vigaszt s üdvöt hoz.

Dávid város gazdag népe, elmerülve
Bűn örvényben, álma nyugtalan.
Nincs egyetlen fia kinek, mennyeiszó
Hirdetné hogy: az Üdv köztük van.

Az Urnak szent akarata, hogy először
Ti lássátok Megváltótokat;
Kinek szívtek szeretettel és isteni
Félelemmel — méltó helyet ad.

Angyal lebben, az éj elmúlt, rózsásahajnal
Vezetgeti a pásztorokat;
Ott találják Bethlehembben, istállóban
Jászolában Megváltójokat.

Szív jámborság és szegénység alázatával
Imádják az ég és föld Urat.
Gyermekekben az Istenséget, istállóban
A menyországot együtt áldják.

Bethlehem kies tájékán, angyal sereg
Harsonája zengi szüntelen:
„Dicsőség itt a magasban, békesség ott
Lenn a földön a jó szívekben!”

Vidor.

TÁROCZA.

É N E K.

Isten a mi atyánk,
Ő a mi alkotónk,
Ő vezérel bennünket.
Aldassék szent neve, —
Angyali énekkel
Zengjünk dicséreteket.
Lelkem kitárom felsége előtt
És úgy imádom mindenek fölött,
Ha ram bocsátja sújtoló kezét,
Akkor is áldom, áldom vesszejét,
Mert ő csak jót ad,
Mert ő úgy szeret,
Miként szeretni
Másnak nem lehet.

Floré.

Egy menyasszony emlék- könyvébe.

Még nem is olyan régen gyermekkorát élte
és boldog volt.
Ma már elfelejti azt mert menyasszony
és még boldogabb.
Holnap már asszony lesz, tehát azt kívá-
nom: hogy amint a múltat elfelejti önnel a je-
len, úgy a jelent felejtse el önnel a jövő.
Véli Miksa.

KARÁCSONY.

Az óra már éjfél ütött, a föld már
néma lön . . . A harangok megkondultak
imára hiva a buzgó sereget. A néma éjben
föhangzik az angyali sereg éneke: „Di-
csőség mennyben az Istennek.”

Bámul az érzékellen természet hogy
mi történt? Emberek ébredjete, keljete fel,
siessetek Bellehembe, ott találtok egy gyer-
meket polraba takarva jászolba fektetve:
„Ő a ti Ülvözítőtök.” Oh egek bannújatok,
emberek remegve örvendjete e rendkívüli
látványon. Az Isten-ember született ma e
világra. Ma 1900 éve, hogy leszállott az
égből, megulázván magát Bellehem nyomor-
ult istállójái, hogy bennüket felmagasz-
taljon.

A születés nap mindig öröm ünnep,
bármily szegény család házára száll is a
gólya. Az egész család körül-veszi a bölcsőt.
Apraja - nagyja édes örömmel tekint a
bölcsőben szendergő kisdedre, arcukról az
öröm mosolya sugárzik az új szülöttre,
mert az ártatlanság akaratlanul is vonz.

A keresztény világ is mint az emberi-
ség egy nagy családja születés napot ünne-
pel ma. Mi is bölcső mellett állunk, a mely
azonban csak egy egyszerű jászoly. Előt-
tünk is szendereg egy ártatlan gyermek,
egy közvetítő az istenség és emberség kö-
zött. Nem közönséges gyermek születés nap-

ját ünnepeljük ma, hanem királyi gyerme-
két, ki Dávid király nemzetségéből szüle-
tett, sőt nemcsak királyi gyermekét, hanem
isteni gyermekét, mert Ő az örök Isten egy-
szülött fia.

Egy szegény gyermek túlvilági fényben,
mennyei hangok énekével az angyali kar-
tól övezve, hol találunk fenségben ehhez
hasonló eseményt a világ történelemben?!

S mégis mit látunk? Jeruzsálem a ki-
rályi város mély álomban szendereg s a
csodatörténetről mit sem tud. Király szüle-
tik, s nincs egy országos hrvivő, a ki a
főváros utcáit az örömmel tele kürtölné.
Nép megváltó támad, s nincs nép mely őt
a megindulás öröm könnyeivel üdvözölne.

A néma éjszakán süket minden fül,
néma minden ajk. Oh te szegény gyermek
miért vagy úgy elhagyva az embereköl?
Az angyali karok, az ég követőinek énekét
nem halja senki, a pásztorok vig danája
csak az oktalan állatokat költik fel mély ál-
mukból. Lelkük nincs, hogy imádhatták
volna Urokat; szavuk nincs, hogy elmonhat-
fák volna hódolatukat. Mit tesznek? Rále-
helnek a kisdedre s úgy védik a tél hidege
ellen.

Csillag jelenik meg az égen királyokat
vezet messze napkeletről, hogy saját sze-
meikkel tapasztalhassák, miszerint megszü-
letett a megváltó. Csillag jelenik meg, mely-
nek fénye szétörli a sötétséget, villágosságot

rongyos ruházatú gyermekek iránt; de az asszony
érdekes halvány arca, és szép szeméi megha-
tottak.

— Nem bánom, miattam bukfenyezhetnek,
a mennyit tetszik, csak legyen belőle hasznunk.
De nem hiszem, hogy ma este csak egy garast is
kezeselhetnek, mert Karácsony estéjét mindenki
inkább családja körében tölti.

— Köszönjük jóságát uram! — kiáltott a
szerencsétlen család korusban.

Negyedóra múlva, az apa vékony trikóban,
nagy trombitával kezében, a fiu szintén olyan
szelídsen öltözve nagy dobbal a nyakában ült a
ló hátán, a legidősebb leányka ballerina ruhában
a ló nyakában állt mint egy kis megfagyott, me-
mervült hula kék foltokkal meztelen nyakán.
karján, csak ajkai reszkettek a néma kiban. Így
jártak be a városrészt hirdetve sippal, dobbal
szóval, hogy a Makkheteshez ezint vendéglő-
ben, a híres Purezli család tartja világhíru mutat-
ványait, és kéri a nagyérdemü közönség tömeges
látogatásait.

Mire bevégezték körutjokat, leszállt az est,
és kigyultak az ablakok, majdnem minden ablakba
ott fénylett a gyertyákkal megrakott, ajándékokkal
tele aggatott karácsonyfa, amit a Jézuska küldött
a jó gyermekeknek.

A kis fagyos ballerina ott a ló nyakan és
fivére kerekre nyitott szemekkel bámulták, nehéz
fájdalmas s óhaj szállt fel sovány mellüklől, szállt,
szállt, fel a csillagok köze, amit a hideg szél ki-
válogatott a felhők közül.

Mikor felöltöztek piszkos, de csillogó rongya-
ikba éppen akkor távozott az ivóból az az egyet-
lenvendég is, akivel a koresmáros beszélgetett.

Jézuska küldte!

„Abony” eredeti Tárcaja.
Irtá: Csizmadia! Gaits Matild.

Zúgott a szél, rázta a fák száraz galyait, lesöpör-
te a háztetőket, megrörgette az ablakokat, hordta a
sűrűn szállingózó havat, rakoncátlanokodott, és
dermesztő hideget hordott láthatatlan szár-
nyain.

Kemény Karácsony!
Fehér Karácsony! — mondogatják egymás-
nak a fedél alá siető emberek.

Valami füresa bódéformájú kocsi döcög vég-
ig Komárom roz közvezetű utcáin, és megállt
a város végén egy koresma előtt. Négy gyermek
bujt elő a füresa járnúból a legidősebb lehetett
tizenkét éves, a legkisebb hat éves, egy fiu és
három göndör hajú kisleány. Sápadt vezna ass-
zony, és nagy erőteljes vörös ember követte
a gyermekeket, bementek a koresmába.

— Vándr komédiások vagyunk Uram, sze-
retnének itt ma este előadást tartani, ha átengedne
e cselra az ivó szoba egyik sarkát! — szólt a
férfi bátran, a kurta lábú, nagypotrohú vendéglős-
nek, aki házi sípkával fején, hosszuszárú pipájá-
val a szájában, üldögélt, és beszélgetett egy lörzs-
vendéggel.

— Tegye meg édes jó Uram! — könyör-
gött az asszony, szép bánatteli barna szemét, a
tulajdonosra emelve. A rossz kegyetlen idő miatt
szabadban nem játszhatunk, és utolsó alamizsnánk
is elfogyott; gyermekeim eheznek!

A koresmáros kivette szájából a pipát és
mogorva tekintetet vetett, a kályha mellé húzódó
apróságokra. Neki nem voltak gyermekei, és egy
csepp szánalmat sem érzett, a sápadt, sovány,

boldogságot s békét áraszt a szenvedő emberiségre, kik a láng lelkű látnokkal Izaiással énekelték „Egek harmatozzatok ti fellegek csepegjétek az igazat, nyilatkozzék meg a föld s teremje az Üdvözítőt.”

Négy ezer év fájdalma tünt el e napon. Négy ezer év keserősége édesült meg. A négy ezer éves rabigát ma a szabadság váltotta fel. S a kit a világ oly epedve várt, a ki után a népek oly epedve sóvárogtek, megjelent. Az ajk, mely eddig csak panaszkodni tudott most az ég angyalaival éneklí: „Dicsőség a magasságban Istennek“

Békét örömet hozott az Isten-ember születése a földre, hisz' az angyalok is azt éneklí: „Békesség a földön a jóakarátú embereknek.“ Eljött, hogy békét kössön az ég és föld között. A ki tehát még ma is haragot táplál szívében, annak nem lehet örömnappja annak nincs karácsonya.

Erre a békére van szüksége a társadalomnak is, hogy a nagy eszme: szabadság, testvériség, egyenlőség, megtestesüljék. S mi helyt ez megtestesült eltűnt a társadalom ijesztő réma a socializmus, s a szegény viskó lakóinak utolsó filléréen felállított karácsonyfa ép oly örömet békét s boldogságot áraszt a szegény családra, mint a márvány palota lakóinak pazar fénnel és drága pénzen megtízgett karácsonyfája. Ezért a békéért harczolunk mi is s ezt a béke olaját nyújtjuk ma — a béke és szeretet ünnepén — ellenségeinknek. **H.**

Egyleti élet.

A „Kath. Olvasó-egylet“ lapunkban többször jelzett irodalmi — illetve felolvasó estélyét, f. hó 17-én este 6 órakor tartotta meg. A kellemetlen időjárás mitsem változtatott ezen Abonyban még ujdonság számbavehető estély sikerén. Az utczák kiellenek és néptelenek voltak ugyan, de annál nagyobb élénkséget mutattak az egylet terme, a mennyeiben 100-at fölülhaladta azok száma, kik nem törődve a loces — poe-esal, nemes hevülettől lelkesítve sereglettek meghallgatni és igyekeztek önművelésükre fordítani a jó, hasznos dolgokat, melyeket az estély rendezősége műsorával ígért. — Ott láttuk a „Kath. Munkásegylet“ több tagu képviselését, a kath. gazdaközönség értelmiségének zömét, szép számban műpártoló urakat, és a díszes hölgytársaságot.

A rövidke tulajdonos felállt, nagyot nyújtózt és kiverte pipáját.

Összebujva beszélgetett a komédiás család, várták a jó szerencsét; a konyháról beszivárgott a paprikásos étvágy gerjesztő illata, a legkisebb leány megkívánta.

— Anyám éhes vagyok! — sirta panaszosan a több is neki bátorodva suttogta:

— Én is! én is! én is!

Az anya lecsukta egy pillanatra a szemeit, kezeit fájdalmasan a szívére szorította ott, ott fájt nagyon — jobban fájt neki mint az éhség.

Az apa, aki optimizmusának köszönhetle, hogy arca piros idomai teltek maradtak, könyelű mosolylyal nézett végig gyermekein.

— Csak türelem kis Purczli uraságok, ha lesz bevétel, esztek ebből a jószagú paprikásból!

— Lássa barátom nekem lett igazam! Nem lesz itt ma publikum — szözlott meg mellette a koreszmáros nagyot ásitott, kivette az óráját meg nézte — hü a firkantyúját már nyolcz óra! megyek magam is vacsorálni, és becukok az üzletet legalább nekem is lesz Karácsony estém. No Isten hírével — Isten velünk! jó éjszakát! és kituzkolta a hideg fagyos, szeles éjszakába a félig meztelen éhező családot.

Nyikorgott az ajtót a retesz csattanása hallatszott, egymásra néztek és szónélkül visszabujtak öljukba.

Az asszony zokogva szorította a keblére, éhségtől, hidegtől reszkető gyermekeit, az ember az Istent káromolta.

* * *

Mindenki ismerte, szerette, becsülte, Komá-

— Az estély lefolyásáról, fővonásokban, a következő részletekkel számolunk be.

A műsort Hirling János, h. plebános eszme gazdag beszéde nyitotta meg. Kiemeljük szónoklatából — többek közül, azt a találó hasonlatot, mellyel az estély szereplőinek munkásságát illusztrálta. „Akk a közönség közművelődését szolgálják — mondá Br. Eötvös szerint — olyanok, mint a bányász, aki verelytökés munkájával kiaknázza, az aranyat, hogy másokat boldoggá tegyen, ő maga pedig szegény marad“

Veuerán Istvn, „Egyletünk“*) ezimen, szónoki formában egy fejtegetést olvasott fel, melyben kiterjeszkedett az egylet multjara-jelenére és jövőjére. Különösen figyelmebe ajánlja a kazdaközönségnek, hogy szakítsanak a „legyen úgy, mint régen volt“ felfogással; műveltség tekintetében haladjanak a korral, válásban maradjanak a régiék, hűek, szilárdak. Az ifjuság nemesak a hazának — említé további fejtegetésében — hanem az egyletnek is a jövőjét képezi, ugyanazért jó atyákhöz illően, serkentésék őket az önművelésre, buzdítsák az egyleti életre.

Br. Eötvös József „Megfagyott gyermek“ címü remek költeményét, Galló Pál szavalta el; derekasan megfelelt a várakozásnak. Az elszavalt költemény, egyike legismertebbeknek, mégis a benne kifejezett gyermekiszereket, valamint az árvák elhagyatottságit oly megható vonrsok esetelelével s a megfálló érzésekkel reprodukálva, ma sem tévesztelte hatását.

Kellemen érintette a hallgatóságot, a komoly tartalmu tárgyak után, Szűcs István „Jankó bácsija“, Bohókás humorával, egyszerű nyelvezetével mindvégig érdeklődésben s derült-ségben tartotta a közönséget. A szerény habatus alatt, úgy látszik, jó kedély lakozik s a szerző a tollát is ügyesen kezeli. Csak kivéle. Nevezzünk máskor is!

Horváth József „A takarmány kezelés-ről“ olvasott fel szép szakismerettel megírt értekezést. A gazdálkodó közönség állatállományát közelel érintő kérdés ügyesen csoportosítva magában foglalta a helyes és helytelen takarmányozás lényegét, a takarmány kompositumok magyarázatát s levonta belőlle a tanuságot, t. i. az iganonó jószág munka bírást s a tejelő állatok tejbőségeét és annak jószágú. Gazdáink mindenesetre okulást merithettek a tartalmas felolvasásból.

A „poéta tanító“ Kovács Béla, több hangulatos és sikerült költeményének előadásával szórakoztatta a hallgatóságot. A felolvasottakból is kiesillant költészetre hajló tehetsége; kívánatos volna, ha gyakrabban kísérélné meg összeszedgetni a kedély nemesítésére jótékonyan ható illatos virágszállakat.

*) A felolvasott dolgozato'nak sorát e j. k. Szerk.

romban Joó Veronika kisasszonyt, de különösen ismerték a város szegényei, akiknek jötevé angyaluk volt. Nyugodtan élt ésimos kis palotájiban, és úgy siklott el felette az ötven év, mint az örökzöld fenyő felett, szinte észrevehetlenül. Szép barna hajába ami kieresztve palásként takarta keces kis termetét nem vegyült ősz hajszál, nagy bársnyos szemei a fiatalág fényében tisztaságában ragyogtak — kedélye megtartotta az ifjuság frissességét, báját, Veronika kisasszonyt mindenki látogatta de ő az Isten házát kivéve egész évben sem ment sehova esupán Karácsony estejét töltötte olyan ismerőséiél, ahol gyermekek voltak — felváltva sorba szedte őket, és boldog volt az a család, aki sorra került mert a kicsinyeknek gazdag ajándék került, ki a két fülü kosárból, amit rendszeren a eseléd czípelte utána.

Fürge léptekkel haladt a fagyos sima úton Veronika kisasszony. Zsuzsa vitte elől a lámpát, Lujza utána a kosarat, Veronika egyszerre megállott, hangos zokogást hajtott feléje a szél.

— Zsuzsa állj meg! Hallod? itt sir valaki.

— Igen ebben a ketreczben, vagy miben sirnak — és a komédiás kocsira mutatott.

— Pszt! — intette Veronika kisasszony a eselédet, és egészen közel ment a kocsihoz, hallgatózott.

— Oh nincs Isten! Nincs! mert ha lenne, megszánná ezeket az ártatlanokat! — kiállott fet fájdalmasan a komédiásné, és ölebe kapta legkisebb síró leánykáját.

— Jöjj aludj el kincsem itt az öllemben, majd elringatlak.

— Nem tudok aludni! Éhes vagyok nagyon!

Az estély műsorát Király János, egyleti elnök, a „kifogyhatlan szónok“ töröl — metszett magyaros zárbeszéde felyezte be. Ő volt a legboldogabb, mivel megérhette az egylet életének 27-ik esztendélyében az első felolvasó estélyt. Ő örült legjobban, hogy a tagtársak részéről oly nagy foku érdeklődést tapasztalhatott. Örömeinek, boldogságának, forró köszönetének szép szavait csakis utoljára mondhatván el, így lön ezen érdemes férfiú elnöki állásában, „elsőből, utólsó.“

Az összes közreműködők elismerésre méltó önzetlen buzgalmat, a nagyszámú közönség frenetikus éljenzésekkel honorálta.

Az irodalmi estély a jótékonyágot is czélozta, éppen azért nem hadhatjuk feljegyzés nélkül, Szerdahelyi János buzgókodásából össze gyűjtött fillerek kegyes adományozóinak neveit. A szegény gyermekek felruházásának költségeihez szives adományokkal hozza járultak:

Aranyi Jolán, k. a., 1 kor.; Aranyi Anna, k. a., 1 kor.; Aranyi Piroška, k. a. 1 kor.; Szerdahelyi Flóra, k. a.; 1 kor.; Joó Kálmanné urnó 1 kor.; Dániel Anna k. a. 40 f.; Hirling János 1 kor.; Varady János 1 kor.; Király János 50 f.; N. N. 50 f.; Szombathy János 40 f.; Tantossy Bálint 20 f.; Molnár István I. 20 f. — Összesen 9 kor. 20 f. Ezen összeg a róm. kath. iskolaszék rendelkezésére álló ily czélú költséghez esatoltatott.

Mint értesültünk, az irodalmi estélynek rendezői megmunkálak intencziójuk mellett s legalább negyedelevenként egyszer az egyleti élet élénkítésére változatos műsorral estélyeket rendeznek. Igazán szép és méltánylásra érdemes czelt tűztek maguk elé. Gratulálunk!

Vicze referens.

MI UJSÁG?

— **Lapunk jelen száma az ünnepre való tekintettel karácsony első napján, jövő számunk pedig újev elsőnapján jelenik meg.**

Jótékonyág. A napokban jutott tudomásunkra, hogy a mult héten Huszár Antal Apát-plebános Igali két árvájának fejénkint 1, tehát összesen 7 véka tisztabuzát kegyeskedett adományozni. — F. hó 23-ikán d. u. 3 órakor a róm. kath. iskola szék Huszár Antal apát-plebános —, Cseh, profosz fele alapítványok kamataiból, az isk. pénztár adományából s az egyházi szegény alapból, 63 frt 10 kr. összegig 21 szegény iskolás gyermeket meleg ruhával és lábbelvel látott el. A ruha kiosztást egy kis ünnepelel előzte meg. Hirling János isk. sz. elnök szeretetteljes szavakban emlékezett meg az

Adj ennem! —

Nyügoskődött a gyermek.

— Mit adjak? Egy falat kenyérem sines. —

— És te ember eludod ezt hallgatni? —

Fordult most az asszony mérgesen a maga elé bämésközve férfihez.

Hát mit csináljak? lopják te . . . és csúf káromlással illete az asszonyt.

— Tessék már jönni Nagyságos kisasszony! hideg van, még meghüti magát. —

— Jöjj! hozd ide a lámpát! — suttogta az úrhölgy és ridiküljéből kikeresve tárczáját, elővett egy tíz forintost s esendesen megkopogtatta a kocsí fagyos ablakát. Benn egyszerre esend lett.

— Jöjjön ki jó asszony! hangzott Veronika kisasszony kellemes hangja.

Az asszony kibujt a kocsí szük ajtaján.

— Jézus Mária Szent József nevében! rebegették Veronika ajkai hangtalanul; minden ajándékát e szavakkal szokta átadni, aztán hangosan szöllt:

— Fogja édesem! a Jézuska küldte. —

Tartsa a kötőjét is! — és a kosár gazdag tartalma behülott a komédiásné kötőjébe.

— Oh legyen áldva az Úr Jézus! és Ön is asszonyom, rebegett könnyein át mosolyogva — és visszabujt a kocsiba hogy enyhítse gyermekei éhségét.

Ki vette volna töle rossz néven? Hiszen a-nya volt! Veronika kisasszony nem vette, még egy pár perczig ott állt, tiszta ifjan maradt szíve örült a gyermekekkel és azután elment haza.

Sokszor hallottam tőle, hogy ezen a Karácsony estén volt magával legjobban megelégedve, mert érezte, hogy az Urat szolgálta.

alapítványozók kegyességéről; figyelmeztetvén a segélyzetteket, hogy a vett jökért viseletükkel és szorgalmukkal elnefeledjék leróni hálájukat. Az iskolaszék és tantestület megjelent tagjai lelki örömmel szemlélték a gyermekek arczain mutatkozó örömet, mit a szépbeszéd s a jószívek adományai keltettek arratlan kebleikben. — Az árvák és szegények, hathatós fohásza, legyen a nemes tettek jutalma!

Előjárósági tagok választása.

Az 1899-ik év december 23-án járási főszolgabíró elnökle alatt közgyűlés tartott az 1899. évi tisztújítási alkalmára a jelöléseket a következőleg ejtette meg: Biró: Palásti Pál, Temesközy Gerzson, Altman Sámuel. II-ik bíró: Mészáros István, Dobozi Bénéám, Varga Péter. Pénztárnok: Beviz Pál, Közgyám. Király János, Makai János, Moravec István. A 20 tanácsnoki állásra első helyeken: Altman Samu, Konecz Márton, Konecz Pál, Kassa Sándor, B. Szabó Mihály, Szabolesy Dávid Makay János, Szombathy János, Kummer Mihály, Kubicsék János, Csupkay Ferencz, Komáromy József, Gulyás Mihály, Dobozy Gábor, Karizs János, Temesközy Gerzson, Hay Károly, Palásti Pál, Lukács Gyula, Laczko Pál.

Iskolaszéki-gyűlés.

A helybeli kath. iskolaszék f. hó 10-én 6 pontból álló tárgy sorozattal gyűlést tartott; jelentékenyebb mozzanataiból kiemeljük a következőket: Hirling János h. plebános, mint új egyházi elnök bemutatkozott az iskolaszéknek és szépbeszédben kifejtette azon irányelveket, melyeket az iskola és egyház egyöntetű működése tekintetében maga elé tűzött.

— Előterjeszti a beiratkozott 1048 tanuló összesített jegyzékét, miből kitűnik, hogy egy tanév átlagszámítással 87 növendék esik. Bejelenti az alapítványokból, iskolapénztár adományából az egyházi szegény pénztárból az iskolaszék rendelkezésére álló összeget, mely a szegény gyermekek felruházására, tankönyvekkel való ellátására fordítható. A felruházásra 63 frt 10 kr. használható fel. — Általános helyesléssel találkozott egyházi elnöknek Gulner Gyula világi elnökhöz terjesztendő üdvözlő felirat iránti indítványa. A helyen készséggel jelentjük, hogy az üdvözlő felíratra Gulner Gyula világi elnök, országos képviselő a napokban Hirling János h. plebános és egyházi elnöknek lélekemelő, tartalmas levelet küldött, melyben szívének s lelkének legőszintébb érzelmeivel köszöni meg a felíratban foglalt megemlékezés s az iskolaszék minden egyes tagjának küldi forró üdvözlését.

Köszönet. Azon nagyra becsült hölgyek is emberbarátok, akik a „Kat. Olvasóegylet” estélyen a szegény gyermekek felruházási költségeihez adományaikkal hozzájárulni szíveskedtek, fogadják a segélyzendők nevében őszinte köszönetünket. Abony, 1899. decz. 22.

Az estély rendezősége.

Esküdtek. A kecskeméti kir. törvényszék-nél szervezett esküdt bíróságához 1900. évre kiválasztott esküdtek abonyi tagjai: Antos Béla, Bogdy Sándor, Dobozy Kálmán, Glatz Béla, Pintér Gyula, ifj. Sivó Miklós.

Figyelmeztetés. A postahivatal figyelmezteti a közönséget, hogy újévtől kezdve a régi posta utalványok nem fogadhatók el csak is olyanok, melyeken az összegek korona és filler szókkal jeleztetnek. A régiéket a postahivatalnál újakkal ki is cserélhetnek.

Lopás. Csery Mihály kőművestől mocsai Elek Gyula szabó segéd egy 16 frtos kabátot ellopott s azzal Budapestre elszökött.

— Halál a menyasszony ablaka

alatt. Gottescha Gyula fiatal gazdást átlőtt mel-el. holtan találták Fluck Ottokár tápiógyörgyei földbirtokos házában kertre nyíló ablaka alatt. Fluck leánya, Márta, menyasszonya volt a szerencsétlen fiatal embernek. Rejtélyes haláláról — a melyről megemlékeztünk — csak másnap értesítették a hatóságot, a mely rögtön jelentést tett az abonyi szolgabíróságnak. Schirilla vizsgálóbíró és Rudnyánszky szolgabíró mentek ki a helyszínre. A szolgabíró a tapasztalt rendellenességek miatt azonnal fegyelmi vizsgálatot indított a községi előjáróság ellen. Felmerült ugyanis az a gyanu, hogy a szerencsétlen fiatal ember bünténynek esett áldozatul. Az a körülmény, hogy a gyilkos revolver a leány atyjáé volt, hogy a fiatal ember revolverét használatlan állapotban találták meg a zsebében, hogy továbbá az apa revolvere éppen a fal tövében volt, mintha valaki a lövés után az ablakon kiejtette volna, azt a gyanút ébresztette a szerencsétlen fiatal ember családjában hogy Gottescha Gyulát az ablakon keresztül lötték le. A gyanút fokozták és megerősítették a következő körülmények: A fiatal ember mellén a ruha úgy szét volt huzva, a hogy csak két kézzel lehet széthuzni. A golyó nem a balodalon hatolt be, a hová a szívükre ezéző öngyilkosok tartják a fegyvert, hanem a mell közepén. A seb széle nem volt megpörkölvé, csak a szétnyitott mellény két széle, tehát a lövés távolabbról jöhetett. A házbeliék a lövés után sem orvost nem hívtak, sem mással nem közölték az esetet, hanem a holttestet gyorsan eltakartották s kivitették a temető halottas házába. Az elhunyt édesapja kijelentette a vizsgálóbíró előtt, hogy a fia — a mint írta — képes volt mellén az inget felnyitni és menyasszonya elé állni, hogy felölje. Ez előterjesztett gyanukok miatt rendelte el a kecskeméti törvényszék a további vizsgálatot és a holttest kiadását. Az eset esütörtökön este történt, de az előjáróság még másnap sem tudott róla semmit. Sándor Aladár vasuti hivatalnok, a Fluck-család bizalmas embere, pénteken délelőtt mondta el a dolgot az előjáróságnál, mely csak délben küldhette el a miatt a jelentést az abonyi főszolgabíróságnak.

— Véralázító kegyetlenséggel gyilkolták meg

f. hó 20-án Rékason fényes nappal özv. Petykó Józsefnét, kit a lakosság igen szeretett jó modoraért s rendes hűesúra járásáért, szenekek s olvasó árulásáért, s csak olvasós Őrszi nének hívták. A kegyetlen gyilkos vagy gyilkol sok saját lakásán délelőtt a földre teperték, megfojtották s szájába egy meghegyezett deszka darab felét verték; véreben fekvé találta meg délben 1 óraker egy asszony. A tettesek csak is ládáját törték fel s abból vihették el megtakarított pénzét, ami sok nem is lehetett, mert csak olvasók, énekek árulásából éldegélt, egyéb ingóságából nem hiányzott semmi. Sokszor panaszokdának a rékasiak, hogy mily tehetetlen a lakosság a gyakori tolvajlás, rablás s gyilkosságok, elkövetőivel szemben, mert Rékason egy büneset sem derült még ki; hiszik, hogy rendes rablógyilkos banda működik ott. Ha néhány esendő állandóan ott lakna nem is kerülne nagy költségbe s a közbiztonsági állapot oly botrányos nem lenne, mert mint hírlik, éjjeli örök ha gyanús embert látnak éjjel az utcán, sietve másfelé mennek mert megígérték nekik a tolvajok, hogy ha elárulják, felpörkölik a házat. — Rékas! Rékas! Mintha az igazságszolgáltatásnak mőstoha gyermeke volna. Lapunk zártakor kapjuk a következőket: A Petykó Józsefné gyilkosa Rékason megkerült, a

vizsgálóbírónak jelentkezett Kézér Illés s elmondta, hogy a kérdéses időben látta Lékó Istvánt a Petykóné kapuján gyorsan bemenni. Lékót elfogták s csakhamar töredelmesen bevallotta hogy ő gyilkolta meg az asszonyt. Beszállították a bíróság börtönébe. A gyilkos fiatal czipész, nős, 2 gyermek atyja, legtöbb idejét kártyázással, s tivornyával töltötte, amihez nem volt elegendő pénze. A gyilkos bevallotta azt is, hogy a tett utáni éjjelen felakasztotta magát, de a zsinog elszakadt, minék a nyomai nyakán meglátszanak.

— **A magyar napi lapok,** különösen az utolsó évtizedben oly nagy olvasóközönséget teremtek, hogy az óriás konkurencia dacára is, napról napra több lap keletkezik s mindeniknek van olvasó közönsége. S míg új és újlapok keletkeznek addig a régié is fennállnak s megtartják olvasóikat. A régi lapok közül, melyek hosszú évek sora óta szolgálják a magyar közérdeket, ott áll az első közt az Egyetértés. Uj esztendővel immár a 34-ik évébe lép ez a nagy magyar lap, (a magyar Times), mely nem dolgozik a hatásvadászat olesó eszközeivel s éppen ezért nemcsak régi törzsközönségét tudja állandóan megtartani, hanem folyton újabb és újabb olvasó közönséget is hódít magának. Annak a túka, hogy az Egyetértés mind jobban elterjed, abban rejlik, hogy mindenkor előkelő színvonalon álló közleményei gyors pontos és minden tekintetben megbízható tudósításai által iparkodik régi jó hírnevét, mint hazánk elsőrangú napilapja állandóan fentartani. Ebben nagy előnye az Egyetértésnek óriási terjedelme. Az Egyetértés egy oldalon majdnem annyi betűt képes nyomtatni, mint a kisebb lapok három egész oldalon s így az Egyetértés rendszer 8 oldalas lapja annyi közleményt tartalmaz, mint a kisebb lapoknál 24 oldal, ami azonban ezeknél csak ünnepnapokon fordul elő. Ilyenkor az Egyetértés 12—20 oldal, illetőleg kisebb alakban számítva 36—60 oldalnyi terjedelmű. Ilyen terjedelem mellett bővebb és legrészletesebb tudósítást közölheti. Az Egyetértés felőlel mindent, a mi a közönséget csak érdekelheti. Politikai és társadalmi kérdések, az egyház, a közgazdaság, az irodalom, a tanügy, a közegészség, szóval minden, a mit megtudni érdemes, feltalálható és bő méltatást talál az egyetértés terjedelmes hasábjain. Nagy erőssége az Egyetértésnek bő tárca és regény rovata. Az Egyetértés tárca rovatában most folyik Eötvös Károly, a legmagyarabb író, tollából az utazás Balaton körül című remek szép munka, mely a fővárosban valóságos iradalmi szenzációt keltett. Az új évnegyvedben is egyedül az Egyetértésnek ír Eötvös Károly, a kinek a tárca-cikkeket napról-napra valósággal lesi-várja a fővárosi közönség. Az Egyetértés mindezekén kívül állandóan kitűnő regényeket közöl. Az egy esztendő lefolyása alatt közölt regények 200—300 nyomtatott ívre vagyis 30—40 rendszeres regénykötetre ruagnak. Mindezek után bátran mondhatjuk, hogy az Egyetértés a hazai sajtónak csaknem egyetlen organuma, mely az intelligens közönség minden osztályának igényeit a legteljesebb mértékben kielégíti. Mindamellott az Egyetértés aránylag a legolcsóbb napilap, mert kétszer annyit nyújt, mint a kisebb lapok. Előfizetések az Egyetértés kiadóhivatalához. (Budapest, papnövelde-u. 8.) intézendők, mely kívánatra szívesen küld ingyenes mutatványszámot.

Szerkesztői üzenetek.

Felkérem munkatársaimat, hogy az újév első számába szánt cikkeiket e hó 27-éig szíveskedjenek a szerkesztőségre juttatni.

DIETRICH ÉS FIA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLITÓK

TEA, RUM ÉS COGNAC NAGYKERESKEDŐK. FINOM LIKÖRÖK-GYÁRA.

Gyár és központi iroda: BUDAPEST-KÖBÁNYA, X. Füzér utca 30.

közvetlen behozatalú valódi

BRAZILIAI RUM-ja.

Mint különlegesség legjobban ajánlható.

100—300 frtig.

Havonta megkereshető bármily foglal-
kozásu egyének által biztosan és becsülete-
sen, tőke és risikó nélkül hatóságilag enge-
délyezett állam papirok és sorsjegyek ela-
dásával az ország minden helységében.

Ajánlatok „könnyű kereset”

Czimen **Singer Gyula hirdetési
irodájába.** 1—6
Bpest IV. Lipót ut 14 sz.

„Utolsó hét.”

6

**huzásra érvényes jótékony-
czélu — sorsjáték a bpesti
poliklinikai egyesület kór-
háza javára — sorsjegy ára
csak**

1 korona.

Főnyeremény

100,000

korona ért.

5 nyeremény a **20,000** korona stb. ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben
kifizettetik.

Első huzás

**visszavonhatatlanul
már január hó 4-én.**

Megrendeléseket pontosan teljesít
**a jótékonyczélu sorsjáték
kezelősége**

VI. ker., Kossuth Lajos-utca 1. sz.

**Sorsjegyek kaphatók la-
pünk kiadóhivatalában.**

6—7

Forradalom

a kosmetika terén

UJ!

UJ!

UJ!

ártalmatlan

ártalmatlan

CRÉME ARISTOKRAT.

Bámulatos és meglepő hatásu **arcz és kéz-** créme; —
teljesen ártalmatlan és **zsirmentes** készítmény; — a legrövi-
debb idő alatt eltünteti az arcz és kéz mindenféle tisztátalanságát u. m.
szeplőt-, májfoltot-, bőrtkát (mitessert) sőt hosszabb használat után az
arcznak ránczeit is elsimítja, eltünteti. **fiatásáért kezeskedem.**

Egy próba tégely ára **1** frt. **50** kr.

Egy nagy tégely ára **3** frt. — kr.

Poudre **Aristokrat** a legújabb arcz Poudre **teljesen ár-
talmatlan** anyagokból készítve, nappal vagy este használva rend-
kívül szép és elegáns arczszínt ad. Kapható fehér, rózsás és crém
szinben.

Egy doboz árva **1** frt. **50** kr.

Megrendelések vagy utánvétellel vagy a pénz előleges bekül-
dése mellett eszközölhetők.

Léontine Clément

urhölgnél

Budapest, VII., Csengery-u. 8.

1—17

PESTI HIRLAP.

Két évtizedes múlt áll immár a Pesti Hirlap mögött. Két évtized bizonyít-
ja, hogy hazánk e legelterjedtebb s így legjobbnak elismert lapja m'ltó utója
lett a dícső emlékü Kossuth Lajos történelmi nevzetűsségű Pesti Hirlapjának.

Ki vonhatni ezt kétségbe? Hisz a Pesti Hirlap — mint a huszonegy év
alatt megjelent minden sora bizonyítja — szabadelvű minden irányban, úgy
politikai, mint társadalmi téren; független föl- és lefelé, a hatalommal é: a nagy
közönséggel szemben egyaránt; demokratikus minden ízében s eságtudatlan
hirdetője, terjesztője és rajonó híve a társadalmi egyenlőség népszerűsítőit
elvéinek.

Szabadelvűség, függetlenség, demokratikus egyenlőség — volt és marad a
Pesti Hirlap programja.

E programra esküszik, e programhoz hű maradt mindenkor a szellemi
munkások ama fényes gárdája, melyet a Pesti Hirlap (ugy a múltban, mint a je-
lentben) maga körül csoportosított.

Vezetőszékiről ez idő szerint: dr. Kenedi Géza (felelős szerkesztő), dr. Vá-
zsonyi Vilmos, új. Ábrányi Kornél, Kóbor Tamás.

Tárczairól pedig: Mikszáth Kálmán, Tóth Béla (egyszerűsind a közkedvelt-
s gü Esti levelek írója), Murai Károly, Gárdonyi Géza, Quintus (Kenedi Géza),
Kóbor Tamás, Bede J b, Tomorkény István, Kálnay László, Homok (Cserny Mi-
hály), Györy Ilona (színikritikus), Kéz y-Kovács László (műkritikus), Koboz
[Kozma Andor] a közkedveltsegu verses heti krónikák szerzője, Vértesi Arnold,
Abonyi Árpád, Krúcy Gyula, Zempléni Árpád, Hoffmann Ottó, stb. stb.

A Pesti Hirlap közkedveltsegu karczolatát, csevegéseit, kis czikkeit Mik-
száth Kálmán (A tisztelt Házból), új. Ábrányi Kornél (a Lloyd-klubból), Bede Jób
(Vity Gábor levelei), Muray Károly stb. írják.

Specialitásai is vannak a Pesti Hirlapnak s ezekre nézve egyetlen más
lap sem vetélkedhetik vele. Ilyenek az imént említett országgyűlési, közéleti
politikai, társadalmi u. n. karczolatok (csevegések) mellett első sorban az
Esti levelek, melyekben a toll elsőrangú művésze Tóth Béla — ez idő szerint
legjelesebb tárczának — napi eseményekhez, aktuális kérdésekhez szól hoz-
zá, ritka elme éllet s országszerte elismert szellemességgel; hol tudományos ala-
possággal, hol könnyed gúnyval, tanítva és kritizálva.

Másik specialitása a lapnak a Szerkesztői üzenetek naponkénti gazdag
ovata, melyet a szellemes Quintus állít össze hangya szorgalommal s széleskörű
udományos készüllettel; mulattatva, tréfkolozva vagy filozofálva.

További specialitások: a helenkinti sakk-rovat, melyet hazánk első sakk-
mestere Charousek Rezső szerkeszt, szakértő munkatársak segítségével; továbbá
az időnkint adott bélyegkedvelők rovata artista-hírek, (Amazt Kósa Rezső, emezt
Kiss Dezső állítja össze.

A lap rendez belső dolgozóitársai a — már felsoroltakon kívül — szintén
csupa kiprobált hirlapírók: báró Jósika Kálmán (küipolitika), Luly Sándor (napí-
hírek), dr. Kemor Gyula — színikritikus — K. Kovács László — képzőművé-
szeti kritikus — dr. Bély Izor — zenekritikus, — Szabó László — vegyes és
külföldi tárczák, — Szegő Béla — vegyes és táviratok, — Weim Adolf — köz-
gazdaság, — Batta Vilmos — a szinten specialitást képező gabonatözsdei kar-
czolatok írója — Guthi Imre — törvényszeki tudósító, — Zsolócs László — he-
lyi tudósító, — Schmittely József, segédszerkesztő.

A tartalom gazdagsága és terjedelme tekintetében szintén elsőhelyen áll
ma napilapjaink közt a Pesti Hirlap, mely napról-napra 22-24 oldalon jelenik
meg, vasárnaponként pedig 32-48 oldalon.

Külön kedvezményeket is nyújt előfizető nek, még pedig:

a. havonként egy jegyzeknap-ot, a hó minden napjára, följegyzésekre
szánt lapokkal;

b. évenként karácsonyi ajándéku a Pesti Hirlap nagy képes naptá-
rát, a legkitűnőbb írók válogatott dolgozataival, közhasznu tudni-
valókkal s a legérdekesebb képek egész tömegével;

c. a Párisi Divat cz mű, fényes kiállításu képes heti divatlapot —
Györy Ilona szerkesztésében — a Pesti Hirlap előfizetői fel-
áron kapják.

Regény-közlemények dolgában is elsőszéj iletli a lapot: eredeti regényeit
Mikszáth Kálmán, Abonyi Árpád és Werner Gyula írják; fordított regényeit pe-
dig a külföldi irodalom legelsőrendű termékeiből válogatja össze.

A Pesti Hirlap regény-esarnokat naponként egy-egy külföldi — franciaia
angol, orosz — tárcza, elbeszélés, rajz vagy tréfás dialóg egészíti ki; úgy hogy
annyi élvezetes szép rodatmi olvasmányt, mint a Pesti Hirlap, valóban egyetlen
más lap sem ad ma olvasóinak.

Méltán mondhatjuk tehát ma hazánk legelterjedtebb lapját a legolcsóbbnak
is: méltán ajánlhatjuk a nagy magyar olvasóközönség pártolásába; mert a Pesti
Hirlap előfizetési ára egy hóra csak 1 frt 20 kr., negyedévre 3 frt 50 kr. s a Pá-
risi Divattal együtt 4 frt 50 kr. — Mutatványszámokat levelezőlapon kifejezett
óhajra a kiadóhivatal mindenhova küld, ahol a lapot színonként nem árulják.

Minden új előfizető, aki december hó folyamán legalább negyedévre előfizet, szintén megkapja ingyen és bérmentesen a Pesti
Hirlap nagy képes naptárát az 1900. évre, valamint a lapban folyó regény addig megjelent részét külön lenyomatban. — A Pesti Hirlap Nap-
tára karácsony előtti hóra fog szétküldetni. — A kiadóhivatal címe, hova az előfizetési díjakat legelőrszerűbb postamutatványon küldeni: Budapest, V, Váci-körut 78.